

РЕШЕНИЕ

№ 6542

гр. София, 03.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7098** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К. Г. Д. от [населено място], срещу Заповед № 1533 / 24. 04. 2012 г. на Директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание”, за срок от шест месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради неспазване на срока за налагане на дисциплинарно наказание. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед. Ответникът – Директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя К. Г. Д., е държавен служител, началник на група „Охрана на държавната граница” към Гранично полицейско управление С., при Регионална дирекция „Гранична полиция” Е., категория „В”.

Със Заповед № 251 / 17. 01. 2012 г. на директора на ГД „ГП”, е разпоредено извършването на проверка дейността на ГПУ С. по повод на постъпил анонимен сигнал за нередности в управлението.

С рег. № 9417 / 22. 02. 2012 г., е изготвена обобщена справка за резултатите от

извършената проверка.

На 09. 04. 2012 г. директорът на ГДГП, е изискал писмени обяснения от държавния служител, които са постъпили на 10. 04. 2012 г.

Със Заповед № 1533 / 24. 04. 2012 г. на Директора на Главна дирекция „Гранична полиция“, на главен инспектор К. Д., е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца, за извършеното дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗМВР, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения и заповеди, затова че за периода 01. 07. 2011 г. – 20. 01. 2012 г. не е изпълнил задълженията си ежедневно да съставя план за разстановка на силите и средства през денонощието, както и непосредствено да планира, организира, участва, ръководи и контролира изпълнението на задачите по наблюдението на границата в зоната на отговорност на ГПУ, за което се налага наказание, на основание чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР. Оспорената заповед е връчена на 26. 04. 2012 г., като е обжалвана по административен ред пред министъра на вътрешните работи, който е приел жалбата за неоснователна, видно от писмо (стр. 7) рег. № 26937 / 06. 06. 2012 г. Посоченото писмо е връчено на 15. 06. 2012 г., като изрично е указано че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание подлежи на оспорване пред съда в 14-дневен срок от получаването му и съответно жалбата е подадена на 28. 06. 2012 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед, е издадена от компетентния по смисъла на чл. 228, т. 3, вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР орган.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е спазен срока за налагане на дисциплинарно наказание.

Съгласно чл. 225, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Видно е, че справка, с която е приключила проверката е с рег. № 9417 / 22. 02. 2012 г., поради което двумесечния срок за налагане на дисциплинарно наказание е изтекъл на 22. 04. 2012 г. Доколкото 22. 04. 2012 г. се пада в неделя, съгласно правилата за броене на сроковете, този срок е изтекъл на 23. 04. 2012 г. – понеделник – работен ден. Вместо това заповедта е издадена на 24. 04. 2012 г., което е след изтичане на предвидения в закона двумесечен срок за налагане на наказание.

На основание чл. 225, ал. 3 от ЗМВР, сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест.

Видно от приложената (стр. 89) от страна на ответника справка, за периода от 01. 01. 2012 г. до 24. 04. 2012 г. главен инспектор К. Д. не е ползвал полагаем домашен отпуск и отпуск по болест, поради което няма основание за удължаване на срока за налагане на дисциплинарно наказание.

Съдът счита за неоснователни доводите изложени в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, че е спазен срока за налагане на

дисциплинарно наказание, тъй като същия е започнал да тече на 28. 02. 2012 г., когато е поставена резолюция от страна на директора на ГДГП. Сроковете за налагане на дисциплинарно наказание не може безкрайно да се удължават, поради което е налице изрична законова норма, която регламентира началото на срока от който се счита за открито дисциплинарното нарушение.

На основание чл. 223, ал. 2 от ППЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарнаказващ орган. След като изрично в закона е предвидено, че от постъпването на материалите, се счита за открито дисциплинарното нарушение именно от този момент започва да тече срока и за налагане на наказанието. В случая материалите по дисциплинарното производство, са постъпили с обобщената справка рег. № 9417 / 22. 02. 2012 г., поради което е без значение кога е поставена резолюцията на административния орган. След постъпването на справката, единствено са изискани писмените обяснения на държавния служител, поради което дисциплинарнаказващия орган е разполагал с достатъчно време за налагането на предвиденото в закона наказание, като няма никакви доказателства, поради какви причини не са спазени предвидените в закона срокове за това.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт съществено са нарушени административнопроизводствените правила – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените разноски, но такива не са поискани, поради което не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. Г. Д. от [населено място], Заповед № 1533 / 24. 04. 2012 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание”, за срок от шест месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: